

MAVİ

Ferruh N. Ayoğlu

Mavi bir sabaha uyandı adam. Mavi yorganı atıp üzerinden, masmavi banyoya yürüdü. Mavi aynasında gördü yüzünü.

Mavi bir gömlek, mavi bir pantolon giydi üzerine. Mavi pijamalarını katladı, mavi dolaba koydu.

Mavi bir peynir yedi kahvaltıda, mavi bir tabakta. Biraz mavi zeytin, biraz da mavi domates. Mavi bir çay içti. “Tanrım” diye geçirdi içinden, “çayın bu maviliği ne kadar da güzel”.

“Eskiden” dedi çocuğu, “domatesler kırmızıymış baba, doğru mu?” Okşadı masmavi saçlarını oğlunun, “doğru” dedi, “eskiden kırmızıydı domateslerin rengi, ama çok mücadele ettik bugünlere gelmek için”. Çocuk, gurur duydu babasıyla.

Mavi merdivenlerden inip, mavi arabasına binip, mavi asfaltın üstünde seyrediyordu ki, durdu aniden. Asfaltın üzerindeki sarı lekeye kızdı. İndi, sildi. Sorumlu bir vatandaşın iç huzuru sardı yüreğini.

Tam da rahatlamıştı ki kafası, o da ne? Denizde bir tekne, hem de turuncu. Sahil Güvenliği aradı hemen, anlattı durumu. Üşenmedi, bırakıp gitmedi olay yerini, bekledi Sahil Güvenliğin mavi teknesinin gelişini; mavi teknedeki mavi elbiseli adamlar alıp götürdüler turuncu tekneyi, boyamak için maviye. Zaten, yapmasalar görevlerini mavi teknedeki mavi elbiseli adamlar, mavi binadaki mavi elbiseli yargıçları arayacaktı. Neyse ki, gerek kalmadı mavi telefonun mavi tuşlarına.

Mavi fincanına mavi bir kahve koyup, mavi masasına oturdu okumak için mavi gazetesini. Mavi sayfalara yazılan mavi satırları okuyabilmek için, taktı mavi gözlüklerini. Okuyamadı mavi sayfalardaki mavi yazıları. “Olsun” diye geçirdi içinden “okunamasa da mavi olsun yazılar”.

Akşam yorgun geldi eve. Mavi koltuğuna oturup, seyretti mavi televizyonunu. Balkondaki mavi saksıları suladı.

Yatmadan az önce geldi aklına, öğrencisinin verdiği mavi zarf. Açtı, mavi bir kağıt çıktı içinden. Mavi yakın gözlüğünü taktı mavi yazıları okumak için. Eski bir şairden satırlar yazılmıştı kağıda: “Güzel günler göreceğiz çocuklar, motorları maviliklere süreceğiz”.

Önce, “olamaz” diye geçirdi içinden, “bu olamaz”. Sonra, masmavi kumlardan, masmavi sulara atlar gibi serinledi yüreği. “Şair bile

anlamış” diye geçirdi içinden. Okumadı satırların gerisini. Gülümsedi.
“Yarınki konuşmamda kullanayım bu satırları” dedi kendi kendine.

Rüyalar görmek için yatınca masmavi, dualar etti içinden.

Sevgili okur için not: Üzerine alınma uydurduğum öyküyü okuyunca.
Doğrudur, gök de mavi, deniz de. Doğrudur, tohum yeşil şimdilik,
hamsiler gri. Sevinme, tek tip elbise kalktı diye; belki de yarın
seçeceğin ya açık, ya koyu mavi.

7 Nisan 2017, Zonguldak